

«Центр не сміє забувати, що за Карпатами — ще один унікальний край великої України!»

Із досьє «Голосу України»

Михайла Рівіса (на знімку) характеризують як виваженого, працелюбного й скромного керівника, який набув хорошого управлінського досвіду на попередніх посадах. Йому сорок шість років. Має дві вищі освіти - інженерну та юридичну. Сімнадцять років працював на різних посадах у митних органах. Потім чотири роки - першим заступником Хустського міського голови. З квітня 2014-го і до грудня 2015-го - заступник голови Закарпатської ОДА. Неодноразово бував у зоні АТО.

Після обрання рік тому головою обласної ради заявив, що хоче "мати сконсолідовану облраду".

Відновити авіа-,розширити залізничне сполучення й задіяти усі перевали,а не лише один

- Михайле Михайловичу, почнімо з головного: економіки і зайнятості населення. Виборці завжди сподіваються (як і рік тому, коли голосували за нинішніх депутатів), що в органи місцевого самоврядування прийдуть нові люди й життя поліпшиться. Але... зростають ціни й тарифи, прогресує бідність, а країни й далі не можуть знайти роботу вдома і поневіряються по світах... Більше того, у переважній більшості родин сума соцдопомоги переважає над реальною зарплатою. Гірське Закарпаття щодалі стає дотаційнішим і тому більш залежним від столиці регіоном...

- Саме такий стан справ і спонукав мене заявити в останніх інтерв'ю: Київ не сміє забувати, що за Карпатами є ще одна область великої України - це наш унікальний край, який часто-густо ущемляють.

- За це подехто і хотів би "припаяти" вам сепаратизм?

- У моїх відвертих висловлюваннях і близько немає сепаратизму. Весь депутатський корпус чітко розуміє: найбільші шанси для розвитку Закарпаття має в складі України. Тому і політика, і діяльність (як усіх депутатів облради, так і мене як голови) спрямовані на те, щоб зробити із Закарпаття промомодель європейських цінностей. З цим і пов'язані наші робочі поїздки за кордон, мета яких - залучитися підтримкою різних фондів: як ООН, так і Євросоюзу. І не тільки в рамках програм зовнішньої допомоги. Ми плануємо вийти також на фонди Євросоюзу, що спрямовані на розбудову внутрішньої інфраструктури. Аби показати співвітчизникам європейські цінності на окремо взятій українській унікальній території - Закарпатті, де віками в мирі та злагоді проживають понад сто націй і народностей, які здатні й готові розбудовувати свій край цивілізовано. Водночас хочемо підкреслити яскравість кожної національності: угорців, німців, словаків, румунів, росіян...

На сьогодні є дуже великі проблеми з транспортною сполучення Закарпаття з іншими регіонами України. Я би хотів, аби перші керівники держави розуміли: якщо палець перетискати, то він спочатку починає німіти, потім - боліти і врешті - відмирати... Якщо не відновимо авіасполучення, яке припинене, бо "Украерорух" боїться проходити сертифікацію в Євросоюзі, через що не рухаємося в напрямку вільного неба чи то програми відкритого простору з Євросоюзом, то про розвиток Закарпаття як туристичного регіону тоді й казати? Ми спостерігаємо і те, що урядовці скасовують напрямки діючих поїздів на Закарпаття, вважаючи їх нерентабельними. Сьогодні відсутнє залізничне сполучення "Ужгород - Харків", яке існувало в усі часи. Тож це ми не хочемо зшивати Україну чи навпаки - навмисне відділяємо? На Закарпатті єдина дорога в пристойному стані, що зв'язує область з Україною - це траса "Чоп - Київ". У нас були плани з розбудови П'ятого трансконтинентального коридору "Лісабон - Київ" через Закарпаття. І ми зараз б'ємося головою об стіну, щоб збудувати хоча б елемент об'їзної дороги навколо Берегового і так під'єднати трасу М-3 до європейської магістралі - яка вже майже на кордоні Закарпаття. Ми маємо на сьогодні 17 пунктів пропуску на кордонах з ЄС і лише один діючий перевал. І це - неправильно, бо таких перевалів, що можуть мати належний стан і через які повинно пульсувати "кров" економіки - ще три!...

Ми не просимо для краю нічого надзвичайного. Хочемо, щоби всі області України розвивалися рівномірно, щоб не було любимчиків. Ніхто не збирається нікуди йти. І ніхто нікого не збирається шантажувати. Тим більше - торгувати незалежністю держави. Нікому на Закарпатті не потрібні проблеми, які є зараз на сході України. Адже віками наш багатонаціональний край жив у мирі та злагоді, і впевнений: так буде й надалі. Але хочемо донести до вищого керівництва держави важливий меседж - Закарпаття стикається з гострими проблемами, які самотужки нам не вирішити.

Сьогодні інвестори, які приходять на Закарпаття, вже не можуть знайти робочу силу в краї, бо його жителі, які не мають на шматок хліба, виїжджають родинами у сусідні країни і влаштовуються на роботу на тамтешніх підприємствах, де отримують за свою працю від 500 до 700 євро щомісяця. Вдома вони не мають нічого: ані достойної зарплати, ані гарантії завтрашнього дня. Зарплати, які готові платити робітникам інвестори на Закарпатті - майже сім тисяч гривень на місяць, але це не той заробіток, який країни мають там, за кордоном, і який дає їм можливість забезпечувати всім необхідним свої родини. Так, з нового року в Україні середня заробітна плата становитиме три тисячі двісті гривень. Чи зупинить це заробітчан? Побачимо.

Інвестор прийде, якщо український закон з недалужого вивичиться до сталого

- Водночас усі покладають надію на те, що розвиток і добробут для краю принесуть інвестори. Але останні три інвестиційні форуми показали, що потужних інвесторів поки що не видно...

- Я так не казав би. Дякуючи тісній співпраці облради з виконавчою гілкою влади краю, зокрема з Геннадієм Москалем, що підключився і координує ці питання, - добудовується новий корпус ТОВ "Джейбіл Сьоркіт Юкрейн Лімітед" (до речі, входить до трійки найбільших контрактних виробників електроніки у світі), де планується працевлаштувати ще три тисячі закарпатців: тут уже трудиться понад дві тисячі краян, у тім числі й чимало молоді. Загальна сума коштів, які будуть вкладені корпорацією протягом трьох років, - 53 мільйони доларів США. Це серйозний результат входження потужного соціального інвестора світового рівня в Україну, де, зазначу, триває війна. Думаєте, таке дається нам легко? Та завдяки недалужому законодавству України, яке не дає можливості

працювати із інвесторами нормально, американці поставили основний офіс "Джейбілу" в Угорщині. Відповідно Угорщина бере замовлення високотехнологічного продукту та ІТ-технології - і всі основні відрахування від продукту йдуть до скарбниці Будапешта. Наш бюджет втрачає чималі відрахування, інвестор несе серйозні втрати на логістиці - десь у межах сотні тисяч доларів на рік.

Слід сказати, що в області добре поставлена робота відомого в Україні та Європі бюджетоутворюючого для Закарпаття підприємства - машинобудівного заводу "Єврокар" у селі Соломоново Ужгородського району, що входить до групи компаній "Атолл Холдинг". Нині підприємство запускає виробництво нової моделі міні-джипу - аналог Фольксвагена.

Інше підприємство - ТзОВ "Берег-Кабель ГмбХ" (інвестор з Німеччини) розбудовується у Хусті, де має намір створити ще тисячі робочих місць. Цей інвестор працює на Закарпатті з 2006 року в місті Берегове та на Іршавщині. Тож розширює географію і площі виробництва. Нещодавно ще одна відома компанія прийшла в Мукачівській район... І таких прикладів чимало.

Звісно, ми не сидимо склавши руки, боючись прискіпувань, упереджень чи звинувачень. В облраді нині створено робочу групу, яка працює над підготовкою внесення змін до Закону України "Про спеціальну економічну зону "Закарпаття". Йдеться про необхідність відновлення інвестиційного режиму СЕЗ "Закарпаття", створивши у країні на законодавчому рівні такі інвестиційні умови, за яких інвестори повернуть довіру до України. Чому це робимо? Бо сьогодні скасовано спеціальні режими, які діяли у спеціальних (вільних) економічних зонах і на територіях зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності та технологічних парках, що негативно вплинуло на розвиток СЕЗ "Закарпаття" і залучення інвестицій. Втрачена можливість додаткового створення, як ми підраховали, - шести (!) мільйонів робочих місць. Бо потенційні іноземні інвестори з великим капіталом надали перевагу сусіднім Угорщині, Словаччині, Польщі та Румунії. Наведу лише такий факт: одна з найпотужніших компаній ТОВ "Ядзакі Україна" (створила на Закарпатті підприємство 13 років тому) зіткнулася з тим, що не може побудувати філіал свого заводу в краї на три тисячі робочих місць лише через те, бо зареєстрована в спеціальній економічній зоні, де урядом змінені умови. Відповідно, пільги забрали, а обмеження залишили...

- Мав нагоду бути на одному з ділових форумів у словацьких Михайлівцях. Там платять на спорідненому заводі з іноземним капіталом (подібний також діє в нашій області) стільки у євро, як у нас гривнями, і це за якихось тридцять кілометрів од Ужгорода...

- На жаль, є таке. І це сумно. Але, як бачимо, до наших тривожних сигналів, як, зрештою, і до сигналів представників інших регіонів України, уряд усе-таки дослухається: з 1 січня 2017 року мінімальна зарплата зростає до 3 200 гривень. Це спрямовано на те, аби вивести зарплату з тіні та поліпшити матеріальне становище простих українців. Звісно, на інвестиційних підприємствах за мінімальну зарплату ніхто працювати не буде. Відповідно якщо до цієї зміни людям там платили в межах двох-трьох мінімальних зарплат, а це приблизно 5-7 тисяч грн. на місяць, то з нового року вони отримуватимуть до 10 тисяч грн. До речі, те саме свого часу відбувалося в Китаї, про який так і казали: найдешевший Китай. Але як приїхали туди інвестори, поставили потужні заводи, то робітник став дорожчим. Тому сьогодні всі шукають Україну...

Кожна поїздка за кордон приносить конкретний результат

- Ви побували за рік у багатьох країнах: від сусідніх - до Німеччини й США. Тож логічно запитати: наскільки збагачується багаж напрацювань і які результати таких поїздок?

- За кожною - конкретний результат. До прикладу, якщо ми поїхали до Чехії, то збільшилось фінансування спільних проектів Закарпаття і краю Височина, який цього року на реалізацію сумісних проектів у соціальній сфері виділив 5 млн. крон. Крім того, мільйон крон виділив на відновлення соціальних об'єктів для Виноградівського району, що потерпіли від градобобою. Наступного року відзначатимемо 10-річчя співпраці з Височиною.

Також збільшив виділення коштів на співпрацю і Пардубицький край Чехії, а це - два з половиною мільйони крон. До кінця року маємо укласти ще одну важливу угоду - із Устецьким краєм - найпотужнішим промисловим регіоном Чехії.

Ми поїхали до Німеччини і відновили співпрацю Закарпаття з Верхньою Франконією, в рамках якої Ужгородська міська клінічна лікарня вже після першої поїздки отримала медичне обладнання в якості гуманітарної допомоги. Звісно, в цьому чимала заслуга депутата облради Івана Кураха, який знайшов колег і зумів їх переконати у такій потребі. Я, зі свого боку, зробив усе, аби цінний вантаж прибув за адресою вчасно і без затримок.

Наступна поїздка до Німеччини увінчалася тим, що Закарпаття підписало угоду про співпрацю та долучилося до проекту, в рамках якого Федеральний уряд Німеччини виділяє 50 тисяч євро нашому партнеру - Верхній Франконії, щоб ми могли направити туди дітей на тренінги, навчання, лікарів - для обміну досвідом. Крім того, до мільйона євро буде залучено в економіку Закарпаття на відновлювальні ресурси, які отримають Ужгород та Хуст у вигляді сонячних батарей для охоронних зон свердловин водозаборів - як пілотні проекти, що дасть змогу регулювати і знижувати ціну на воду для населення.

- Хотілось би докладніше почути вашу оцінку співпраці в рамках Дунайської стратегії та Європейського об'єднання територіального співробітництва "ТІСА"

- Європейське об'єднання територіального співробітництва "ТІСА" (ЄОТС "ТІСА") - той інструмент, від якого гріх відмовитися. Якщо зуміємо ним скористатися, то це буде однією з найбільших можливостей вирватися Закарпаттю вперед. Бо цей інструмент дає можливість нашій області брати участь у грантах як представникові Євросоюзу. Там діє до півдесятка операційних програм, основна - розвиток регіонів, яка найбільше нас цікавить. До речі, ми їздили з робочими поїздками до Чехії й там бачили, що саме в рамках програм розвитку регіонів чехи успішно реформували медицину, екстрену допомогу тощо. Якщо на найбільшу програму транскордонного співробітництва з Польщею виділено 180 млн. євро, то на операційну програму розвитку регіонів - 74 млрд. євро (!). Звичайно, це сума на весь Євросоюз, але вона грандіозна. І ми визначили три пріоритетні проблеми, вирішення яких хочемо запустити через цю програму. Одна з них - запуск страхової медицини на Закарпатті. Хочемо взяти одну лікарню і реконструювати її до вимог євростандартів, підготувати відповідні матеріально-технічну базу та фахівців, провести сертифікацію, аби лікарі мали змогу отримувати кошти від європейських страхових інституцій. На це все передбачається витратити майже 20 млн. євро. Це досить скрупульозна робота, але ми маємо її виконати. У Чехії еквівалент медичної євростраховки - десь 12 тисяч грн. на рік, в Угорщині - 9 тисяч грн. на рік. У нас популярні страхові компанії (послугами яких користується майже третина

закарпатців) приносять сумнівну віддачу. То якщо запустимо для закарпатців європейські медстраховки, якщо обласну програму "Турбота" щодо посилення соціального захисту краян не розподілятимемо на їх оздоровлення, як це робимо тепер, а на оформлення євростраховки, то це буде перший важливий крок. Наші страхові оператори готові йти працювати, але коли питаю, чому не надаєте медичне страхування, то кажуть, що в нас нема такої лікарні, яка б відповідала вимогам євростандартів. Тому маємо підготувати таку лікарню, де медики отримуватимуть європейського рівня зарплату, а пацієнти - такі ж послуги. Страхові оператори будуть знаходитися під захистом цієї лікарні.

Наступна ідея, використовуючи можливості ЄОТС "ТИСА", відновити швидкісний потяг з Мукачевого до Будапешта. На це не потрібні великі кошти - майже 5 млн. євро, але, реалізувавши цей проект, зробимо Закарпаття містком між Україною та Євросоюзом. І тоді будемо бачити реакцію Міністерства інфраструктури України. Логічно було б, щоб на швидкісному "Інтерсіті+" можна дістатися не тільки до Львова, а до не менш привабливого для туристів Закарпаття. На сьогодні його крайня станція - Львів. Кажуть, запустять до Польщі.

Річка Тиса несе сміття, а програма "Тиса" здатна принести мільйони

- Це все дуже оптимістично. А про які суми ідеться?

- Лікарня з обладнанням, атестацією - майже 20 млн. євро, "Інтерсіті+" - набагато дешевше - десь 5 млн. євро, ще один проект на 5 млн. євро планується спрямувати на поводження з твердими побутовими відходами. Адже ми розуміємо: угорці спрямовуватимуть кошти передусім на те, що їм цікаво. Ось вони бачать, що після повені річки, зокрема Тиса й Латориця, несуть їм від нас купу сміття. Тому вони готові розглядати з нами питання побудови сучасних утилізаційних комплексів, аби вирішити цю ганебну проблему. Відповідно, це одразу підніме інвестиційну та туристичну привабливість Закарпаття. Тому що, чесно кажучи, нині соромно їхати туристичним маршрутом, любоватися мальовничими краєвидами і дивитися, як люди повикидали в річку пакунки зі сміттям. Звичайно, в цьому випадку йдеться і про відсутність культури краян, але у них нема альтернативи. Бо за 25 років незалежності України влада не надала людям змоги кудись викидати оте сміття - то що їм залишається робити?

Друге питання - це берегоукріплення. Закарпаття є фактично учасником програми з Дунайської стратегії. Ми підписали рамкову угоду разом з десятьма регіонами Угорщини та Румунії, аби можна було любіювати ситуацію за рахунок коштів Європейського Союзу. ЄС розглядає можливість виділення коштів безпосередньо на цю стратегію. Поки що можемо сподіватися, що буде створене аналогічне об'єднання EGTC (економічне територіальне співробітництво) "ТИСІ", де Закарпаття разом з 13 регіонами Угорщини, Румунії та Словаччини матиме доступ до вищезазначених 74 млрд. євро, які Євросоюз спрямовує на екологічні програми. Угорці зазнають найбільше клопоту від річки Тиси, тому докладають максимум зусиль, аби допомагати Закарпаттю вирішувати проблеми з паводками, засміченістю довкілля. Це дійсно радує. Саме угорці привезли на Закарпаття 21 експерта з різних європейських інституцій, які, зокрема, досліджували проблему Солотвинського солерудника. Наразі чекаємо на їхній звіт, який також підкаже, що нам далі робити і яку екологічну загрозу несе солерудник річці Тиса та мешканцям селища Солотвино. Водночас сусіди готові розглядати питання пошуку інвестицій, аби найшвидше локалізувати цю проблему. Адже вони добре розуміють, якщо сіль потрапить у Тису - це стане проблемою катастрофічною. Але вітчизняне

профільне міністерство чомусь ніяк не хоче бачити це загрозове питання, яке слід було вирішувати ще вчора...

- Михайле Михайловичу, ви як колишній митник, якось сказали: якщо б на митниці навести порядок, то Україні не треба ніяких "вкладень" від МВФ.

- А що, е-декларування вищих посадових осіб заперечує мої слова? Я твердо переконаний: якщо у митній та податковій службах навести елементарний порядок, то Україна могла б дотувати МВФ. І е-декларування це підтверджує. Скажіть мені, звідки держслужбовці або "чисті" політики можуть заробити такі статки?!

Наш край має дуже багато можливостей. Ми розташовані в енергетичному, я б сказав, сонячному сплетінні Європи. Саме через Закарпаття проходить дуже багато транзитних газо-, нафто- і електро-, транспортних магістралей. І зацікавленість Євросоюзу у П'ятому транспортному коридорі - висока. Поведінка чиновників у столиці призводить до того, що карпатська магістраль будується вже за межами України... Чому так трапилося?

Тому що з моменту підписання кілька років тому угоди між Орбаном та Азаровим (керівники урядів Угорщини та України. - Авт.) палець об палець не вдарено. Навіть досі не зроблено технічну документацію. Це при тому, що європейці дали нам кошти: по три мільйони євро на пункт пропуску. Так ні, деякі чиновники на це дивляться під кутом, як "розпилити" бюджет і як отримати відкати... А тим часом ЄС уже забрав ці кошти з пункту пропуску "Дяково" (українсько-румунський кордон) і ми вже остаточно втратили нагоду відбудувати там прикордонну інфраструктуру. Така ж ситуація чекає і на реконструкцію КПП "Ужгород" (українсько-словацький кордон) і КПП "Лужанка" (українсько-угорський кордон). Це при тому, що більше восьми років кошти лежать на рахунках ДМСУ, а тепер - ДФС, і їх ніяк не можуть освоїти. На яку це голову лізе?! А потім ми дивуємося, чому так багато коштів у е-деклараціях чиновників...

- Які у вас стосунки з облдержадміністрацією?

- Робочі. Не можу сказати, що завжди робимо загальний "одобрямс", бо виникають різні ситуації і є суперечки, оскільки в ОДА своє бачення розвитку краю, в облраді - своє. Але я як чиновник і як представник партії БПП, є ще й представником депутатського корпусу облради. І якщо депутати кажуть, що бачать трохи інакше цей шлях розвитку, то я, перш за все, маю підтримувати своїх колег-депутатів, які мене обрали на посаду голови і довірили очолювати самоврядний орган краю. Своє завдання бачу в тому, аби підтримувати депутатський корпус і водночас знаходити компроміс з ОДА. Вважаю, що на сьогодні у нас склалися нормальні робочі стосунки.

Уперше за роки Незалежності.

Закарпаття очолило рейтинг з туристичної привабливості України

- Рік тому, коли вас обрали головою облради, звісно, ви ставили перед собою конкретні пріоритети. Чи змінилися відтоді підходи?

- Ні. Для мене як було, так і залишилося: заможне та розвинуте Закарпаття. Для цього робимо

поступово конкретні кроки. Якщо торік ми говорили, що повинні мати нормальні дороги, то і сьогодні наполягаю на цьому. Бо розуміємо: розвиненим Закарпаття стане тоді, коли буде відповідна дорожня інфраструктура. А це, врешті-решт, і потужна економіка, і відрахування до бюджету, аби наш край не був постійно дотаційним. Ми залучаємо інвесторів, створюємо майданчики для розвитку бізнесу. Так, один із вдалих наших спільних з ОДА кроків - підвищення бренду Закарпаття як туристичного краю. І фактично в цьому році вперше за всю історію нашої Незалежності Закарпаття очолило рейтинг з туристичної привабливості України, обійшовши навіть Одесу.

- На Закарпатті створено лише дві об'єднані територіальні громади, і то в одному районі. Область тут позаду всіх в Україні. Що ж заважає цьому процесу?

- Передусім те, що Закарпаття торік не ухвалило перспективний план. Нині план доопрацьовується в облраді та ОДА. Нещодавно ми провели спільно з регіональним Офісом реформ і облвідділенням Асоціації міст України розширену нараду, на яку запросили керівників районів і міст, де презентовано проект Перспективного плану формування територій спроможних громад. Всі почули, що потрібно створити економічно спроможні громади і за моделлю добровільності, і готовності самим вирішувати свої проблеми.

Інше питання, чому цей процес був досі "підвішений"? Вважаю, що це реальна проблема уряду, який зайняв позицію: стимулювати громади фінансово і показово демонструвати, наскільки це громаді вигідно робити, і наскільки людям це вигідно конкретно, аби об'єднуватися. Але урядовці не дають відповіді на одне питання: що буде з територіальними громадами, коли фінансова підтримка Кабміну завершиться? І як довго вони гарантують таку підтримку в перспективі? Нині всі говорять, що як це добре, ми отримали додатково стільки коштів, але ніхто не каже про те, що реального зростання економіки від того, що села об'єдналися в одну територіальну громаду чи дві, насправді нема. Хіба - зекономили посаду сільського голови. Але де зростання економіки? Туди ж не прийшли інвестиції, не побудувався завод чи фабрика, не створені робочі місця, які дали б економічний базис розвитку певних територіальних громад... На сьогодні ми бачимо, що вони існують виключно за рахунок субвенції Кабміну. Завтра субвенція припиниться, що будемо мати? Скільки бідного з бідним не об'єднуй, вони багатшими від цього не стануть.

- Що на посаді голови ви записали би собі в актив, а що здійснити поки що не вдалося?

- Зараз мені Фейсбук нагадує, що я торік започатковував на посаді заступника голови ОДА і що реалізовується. Це - побудова дороги до міжнародного пункту пропуску "Дяково", про кошти на яку я особисто домовлявся з тодішнім керівником "Укравтодору" паном Батіщевим. Тому я постійно акцентую: Закарпаття так і не отримало всі кошти з Державного фонду регіонального розвитку, які узгоджені з колишнім керівником "Укравтодору".

Але, тим не менше, ми нині маємо збудовані дороги і на Дяково, і на Синевир... От що не вдалося, то збудувати дорогу на Драгобрат. Але я переконаний, якщо там звести нормальну дорогу, то матимемо потужний ривок туристів до Рахівського високогірного району. Це буде та сама ситуація, що відбулася у Буковелі. Там була полонина, яка нікого не цікавила, і люди бідували. Тепер - потужний гірськолижний курорт! У нас - набагато кращі кліматичні умови. Адже недарма колись на Драгобраті розмішувалася база олімпійської збірної Радянського Союзу. Маючи 15 республік,

чому ви вибрали саме Закарпаття для підготовки спортсменів. Тому я переконаний: потрібно докласти максимум зусиль та звести дорожню інфраструктуру на Драгобрат.

У своїх планах бачу створення мережі соціальних аптек, про які я розповідав на місцевому телеканалі та про що ніхто чомусь не почув, але мені намагаються приписати сепаратизм. Пенсіонери, купуючи необхідні ліки, матимуть щонайменше 10-відсоткову знижку за рахунок зменшення вартості оренди приміщень підприємцями фармацевтичної галузі, нерухомість яких - у комунальній власності облради.

Усі поставлені торік завдання будуть реалізовані - однозначно. Якщо не в цьому році, то в наступному. Потрібен час.

- І насамкінець. Ви згуртували в облраді різні політичні сили. Нині вони - і це так повинно бути - працюють на розвиток регіону.

- Закарпаття тепер має унікальний депутатський корпус. Завдяки тому, що жодна політсила не має переваги, ніхто не може тягнути ковдру на себе. Оскільки не можуть працювати на розвиток однієї партії, то працюють на розвиток Закарпаття (сміється. - Авт.). Це і є найбільшим досягненням облради сьомого скликання.

Вів інтерв'ю Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото автора.

Джерело: <http://www.golos.com.ua/article/281105>